

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 237/07-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., S., t. č. ústav na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody, ktorou namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pp 52/2003 a jeho uznesením z 28. februára 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. júna 2007 doručené podanie M. M. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Sťažnosť pre porušenie zákona*“, ktorým namietal porušenie svojho práva „*na spravodlivý súdny proces v súlade so zákonom*“ postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pp 52/2003 a jeho uznesením z 28. februára 2007, domáhajúc sa

zároveň zrušenia uvedeného rozhodnutia „... *a nového zákonného postupu v tomto konaní*“. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k názoru, že úmyslom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04), a neboli v nej označené základné práva alebo slobody, ktoré mali byť namietaným postupom a rozhodnutím porušené [§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Ústavný súd výzvou z 10. septembra 2007 (doručenou podľa doručenky 12. septembra 2007) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil (s poučením, ako je potrebné doplnenie náležitostí urobiť), pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu sťažovateľ reagoval listom z 19. septembra 2007 doručeným ústavnému súdu 21. septembra 2007, v ktorom okrem iného uviedol: „... *ústava SR mi zaručuje, že každé trestné konanie musí byť vedené v súlade s platným Trestným zákonom a Trestným*

poriadkom, čo v predmetnej veci nebolo uskutočnené. Tr. zákon a poriadok jasne opisuje, že sudkiňa OS Trenčín mala vo veci konať inak, ako konala a to konkrétne v súlade so zákonom a to tak, že keď sa začalo vo veci konať, menovaná sudkiňa mi mala zaslať oznámenie a predvolanie na verejné zasadnutie o premene podmienky a až v prípade, že bi som toto prevzal a nedostavil sa na pojednávanie, mohla postupovať tak ako postupovala, teda konať o mne ako o ušlom. No sudkiňa svojvoľne konala o mne ako o ušlom a tiež mi nedoručila uznesenie o premene trestu, ale bolo mi iba doručené oznámenie o nástupe do výkonu trestu.

Vzhľadom na skutočnosť, že som písomne žiadal, že sa chcem zúčastniť na tomto pojednávaní a sudkiňa moju žiadosť neakceptovala, svojím konaním porušila ustanovenie Tr. zákona a Tr. poriadku, tým mi aj zabránila prítomnosti na pojednávaní a tým mi zabránila sa vo veci obhajovať a tým porušila moje ústavou SR zaručené právo, že každý občan má právo na spravodlivý súdny proces v súlade so zákonom. (...)

Mám zato, že sudkiňa konala svojvoľne a porušila zákon v môj neprospech a preto žiadam o prešetrenie veci a zrušenie uzn. 2 Pp 52/2003 zo dňa 28. 2. 2007 vydané OS Trenčín, nakoľko konanie mu predchádzajúce je hrubým porušením zákona.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd výzvou z 10. septembra 2007 detailne poučil sťažovateľa o náležitostiach kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Sťažovateľ aj napriek podrobnému poučeniu ústavného súdu nedoplnil svoju sťažnosť v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu. Najmä nepredložil splnomocnenie na svoje zastupovanie advokátom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde a ani neuviedol, prečo tak neurobil.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že sťažovateľ napriek výzve neodstránil nedostatky svojho podania a z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007